

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

pro Jirkov a okolí, leden 2009 (č.58)

Betlém z Jirkova

Venite, adoremus Dominum! (Pojďte, pokloňme se Pánu!)

Svátky v lednu:

- 1.1. Slavnost Panny Marie - Matky Boží
- 3.1. Nejsvětější Jméno Ježíš
- 4.1. Slavnost Tří králů (Zjevení Páně)
- 11.1. Křest Páně (konec vánoční doby)
- 17.1. svatý Antonín Veliký, poustevník
- 18.1. Panna Maria, Matka jednoty křesťanů
- 25.1. Obrácení svatého Pavla
- 28.1. Tomáš Akvinský, učitel církve
- 31.1. Jan Bosko, vychovatel mládeže

Pozvánky na leden 2009

* V neděli 4.1. bude v Jirkově a Strupčicích žehnána **tříkrálová voda, kadidlo a křída**. Mše je zvláště pro děti (jako každá 1.neděle v měsíci). Koná se zároveň tzv. **Tříkrálová sbírka** na Charitu.

* **Vikariátní mše** svatá s otcem biskupem Janem bude sloužena v **Chomutově** ve čtvrtek 8.ledna v 9:30 hodin.

* Mše svaté na Květnově budou (v závislosti na počasí) 3.1. a 17.1. v 14.00 h

* **13. 1. 04:00 poutní mše** sv. ve **Filipově u Rumburka**. Zájemci o cestu vikariátním autobusem, nahlaste se včas v sakristii.

* V týdnu 18.1-25.1. se budou konat **modlitby za jednotu** křesťanů.

* Mše svaté se slouží přes zimu **na faře v kapli**: Po-So. Neděle v kostele.

* **Věci do charity** noste na faru po předchozí domluvě (tel. 474659460).

* **Společenství** se koná každý pátek po večerní mši svaté (17:30 - 19:00 hod.) v učebně **na faře**. Na programu je buď beseda na určité téma, nebo promítání. Všichni jsou srdečně zváni!

Stalo se v prosinci:

Křty: Michal Gažo, Marek Gažo, Madlen Anna Schröterová, Jakub Godla, Natálie Feková, Jan Pavel Demeter, Miroslav Vaněk, Martin Vaněk, Dominika Rácová

Pohřby: Marie Zálešáková, Františka Cinybulková

Mikulášská pěší pout' do Boleboře se konala 6.prosince. Cestu jsme završili mší svatou v kostele a pohoštěním v sakristii a posléze u Mácsodiů. Byl s námi pes Rex a návštěvou nás poctil i otec Radim z Chomutova.

Mikulášská nadílka pro děti se konala následující neděli. Děkuji Martinu Zelinkovi a Františku Hutrovi za mikulášskou službu v Jirkově a Strupčicích.

Ó Moudrosti, vyšlá z úst Nejvyššího.

(Podle E.Kleindiensta).

Na počátku nového roku rozjímejme o moudrosti. Moudrost je v naší době, naplněné věděním, málo žádaná. Namísto toho se vždy žádají nejnovější poznatky, co možná nejobsáhlejší odborné znalosti. Moudrost není sice žádný protiklad k vědě a k poznání, přece však je to něco jiného. Romano Guardini píše ve svém díle „Konec novověku“: „Vědění přibývá, ale pravdy ubývá.“ Těmito časově kritickými slovy přicházíme do blízkosti toho, co se míní moudrostí.

Moudrost je zvláštní forma poznání, hluboký vhled do souvislostí života a světa. Moudrost se shoduje méně s věděním, než s pravdou. Moudrost může mít jen ten, kdo něco ví o pravdě, která působí v životě lidí a světa. Otázky přítomnosti a budoucnosti vyžadují totiž od člověka víc než kdy jindy vědění i moudrost. Otázky budoucnosti nebudou v první řadě otázkami vědění, vědy a techniky, ale především otázkami etiky – mravních norem, pravdy o člověku a světě, tedy moudrosti. Moudrost je jedna z velkých základních ctností člověka. Ona totiž patří k tomu, co život činí šťastným a vede k odpovědi na základní otázky: Odkud, kam a k čemu je každá existence. Proto se může bez přehánění říci, že dnes je moudrosti zapotřebí víc než kdy jindy...

Zosobněná moudrost je Vyslanec Boží, Syn Boha, skrze kterého je všechno stvořeno. Je-li moudrost osobou, potom se jí stala v osobě Ježíše Krista, Syna Božího. On je proto Moudrost u úst Nejvyššího. Sedí po pravici Otce. Řídí celý svět jako Pán vesmíru, který vykoupil a osvobodil...

V narození Pána k nám přišla sama Moudrost. Kéž ji vidíme, rozpoznáme a kéž ji uchopíme. Moudrosti, přijď a otevři nám cestu k pochopení! Moudrosti, přijď a veď nás nejen nastávajícím novým rokem, ale celým životem!

Děti píší Bohu

(Úryvky z knihy - a nezapomeňte, že na dlouhé zimní večery je tu naše farní knihovna!)

Milý Bože, čekám na jaro, ale stále nepřichází. Prosím tě, nezapomeň na to.
Marek

Milý Bože, já jsem Čech. A co ty?
František (8 let)

Milý Pane Bože, nosí Ti taky o vánocích dárky Ježíšek, nebo už na něho taky nevěříš? Ludmilka (7 let)

Ranní zamyšlení s Prokopem Siostrzonkem – **Bud' sám sebou.**
(Karmel.nakl.2008)

Pokud jste se rozhodli o letošních svátcích ohromit své blízké a sousedy něčím novým, prostě vytáhnout se, přečtěte si tuto pohádku: Byla jednou jedna kočka, která hořela láskou k jistému mladíkovi. Byla tak zamilovaná, že požádala o pomoc vílu a poprosila ji, aby její kočičí podobu změnila v podobu krásné dívky, která by mohla získat srdce milovaného mladíka. Víla jí přání splnila, z kočky se stala pěkná dívka, seznámila se s mladíkem a brzy začali připravovat svatbu. Konečně nadešel dlouho očekávaný svatební den, všude se zpívalo, tančilo, dům byl slavnostně osvětlen a vyzdoben. Všechno se skvěle dařilo, když tu nevěsta zahlédla, jak přes cestu přeběhla malá myška. Všeho nechala a začala ji pronásledovat. Prostě v sobě nezapřela kočku!

Naše společnost žije v neustálém klamu. Chceme na veřejnosti vypadat co nejlépe, a tak klidně říkáme: To jsem rád ,že tě vidím! Těším se na slyšenou! Ty máš ale rozkošné šaty! A to říkáme lidem, které nemáme rádi, kterým bychom se nejraději vyhnuli, jejichž šaty se nám zdají příšerné.

Máme masku pro každou příležitost. Ale pozor! Stačí chvilka ... malá myška ... zapomeneme – a je ostuda! Jednou stejně přijde chvíle, kdy skončí všechny komedie a budeme definitivně muset sundat masky. Ukončeme tedy komedii raději zavčas.

Jeden z amerických prezidentů si pozval do Bílého domu přátele z rodného města. Protože se obávali, že neumějí stolovat podle předpisů, rozhodli se dělat všechno tak, jako jejich slavný krajan – nyní prezident. Strategie byla úspěšná, dokud se nepodávala káva. Prezident ji nalil na talířek, hosté udělali totéž. Prezident přidal smetanu a cukr, hosté totéž. Pak se prezident sehnul a položil talířek na podlahu – pro kočku.

Hrát si na něco a na někoho je skutečně jen pro kočku.

MILÝ BOŽE,
DED PROSÍM, JEŠTĚ
NĚJAKÝ SVÁTEK MEZI
VÁNOCE A VELIKONOCE.
TED TAM NEAMÍ, NIC, CO
BY ZA TO STALO.

VASĚK

Milý Bože!

Vánoce by měly
být dárů prosože
děti nemůžou přece
rozdružit křiž taku
dlouho hodně.

Prá Bělka

Opora v Panně Marii.

(1.1. Theotokos)

Každoročně si připomínáme na začátku nového roku Pannu Marii – Bohorodičku. Úcta k blahoslavené Panně je mimořádně zdůrazňována a hluboce prožívána i v dominikánském řádu. V knize *Životy bratří* to dokládá kapitola VI. s mnoha příběhy. Na př.:

- Jak Mistr Jordán četl s blahoslavenou Pannou.

Když Mistr Jordán při nočních hodinkách Obřezání Páně podle zvyku četl deváté čtení, jistý bratr si maličko zdříml a v tom spatřil pod pultem u něhož Mistr četl, velmi krásnou Paní se zlatou korunou na hlavě a zahalenou hávem podivuhodné krásy, kterak patřila s velkým zájmem na čtoucího. Když skončil čtení, přijala knihu z jeho rukou a sestoupila dolů doprovázena dvěma světci. Jeden z nich byl poněkud starší a důstojnější, byl bez vlasů a v rukou měl hůl, jakoby připraven na cestu, a šel před Paní. Bratr, který to viděl, byl přesvědčen, že to byla blahoslavená Panna a ten, jenž jí předcházela, svatý Pavel nebo svatý Dominik, který ke konci života už měl málo vlasů. Po hodinkách přistoupil ten bratr k Mistrovi a tázal se ho, zda necítil při četbě nějakou lahodnou sladkost, a vyprávěl mu, co viděl. On pak se jen usmál jeho slovy a nechtěl nic prozradit.

- Madona žehnající bratřím.

Jistý zbožný bratr měl o svátku Očišťování Panny Marie vidění.

Když bratři začali zpívat úvodní verš k hodinkám *Hle přichází*, sestoupila naše Paní z nebe a se svým Synem šla k oltáři. Tam se posadila na krásný trůn a láskyplně pohlížela na bratry. Když se sklonili při Sláva Otci, vzala pravici svého Syna a jí celému chóru bratří požehnala.

Vypráví se, že když sv. Dominik přišel do nebe, smutně se rozhlížel, protože neviděl nikoho z bratří. Panna Maria se ale usmála a rozhrnula plášť, pod kterým ochraňovala celou dominikánskou rodinu.

To je z historie bratří. Ale i členové Laických sdružení si zvlášť uctívají Pannu Marii. Je krásným zvykem při denním přijímání škapulíře prosba:

Maria ukaž, že jsi mojí matkou a dej, ať ukážu, že jsem Tvojí dcerou (synem).

Prosme Pannu Marii, aby nás všechny v novém roce ochraňovala a vedla tou nejistější cestou ke svému Synu.

Kam patřím ? (Volně podle Amen 11/2000)

Blíží se konec občanského roku, který budeme prožívat různě. Jedni v alkoholovém opojení, jiní před obrazovkou, další díkuvzdáním Bohu za vše a v zamyšlení, co se podařilo a co je třeba příště napravit. Způsob slavení může mít mnoho podob.

I liturgie má ráda poslední akord. V něm se sbíhají vjedno všechny tóny. Boží lid, posílen eucharistií, opustí dům Boží a odejde do svých domovů. Závěr liturgie připravuje cestu do obyčejného, každodenního života.

Eucharistii koná konkrétní společenství. Je pravda, že mše svatá je platná v každém kostele, ale jen v tom společenství, ve kterém žijí, má svoji specifickou hloubku.

Jedna rodina z okrajové farnosti jezdila vždy na mši svatou do hlavního města. Bylo to výhodnější, měli blízko autobus, který je zavezl až ke kostelu. Někdy také chodili na mši svatou jinam. Je třeba říci, že to byla rodina skutečně zbožná. Jednou se zamyslili. Naše děti vlastně vůbec nemají pojem farnosti. Všude jsou jen hosty, jako ostatně i my. Jsme vykořeněni, ničí.

Pochopili, že křesťanství bylo a je od počátku prožíváno v místních společenstvích. Vrátili se proto do své farnosti. Šli každou neděli tři kilometry lesem do farního kostela a byli rádi, že mají tak pěknou zdravotní procházku. Zapojili se i do života farnosti. Jaká škoda, že mnozí jdou stále za tím, co je výhodnější. (Zábava, nedělní příplatky...)

Poslouchej, čím žije tvoje společenství. Jsi jeho částí. Nestůj vedle, nebuď jen pozorovatelem a kritikem. Jsi přece doma. Cítíš se tak? A jestli ne – není to tvoje vina?

Nesmíme se rozejít a nevědět, co máme dělat. Po každé je třeba se ptát: "Nevíte o někom, kdo potřebuje pomoc? Není někdo nemocen a nepotřebuje péči? Nejsou nějaké důležité věci, o kterých by společenství mělo vědět?" Jak by to bylo hluboce křesťanské. Pak by mohla následovat porada v užším kroužku nad tím, jak nejlépe a nejrychleji pomoci, jak osobně přispět k příjemnému prostředí v kostele i mezi farníky. Proč se to všude nedělá ?

Pozvání bude přijato tam, kde lidé pochopí, že nejde o věc faráře, ale nás všech. Liturgie musí vychovávat k přijetí odpovědnosti. Není možné, aby všechno dělali jeden – dva stejní lidé. Je třeba zapojit co nejvíce farníků a dát jim konkrétní úkoly. Tehdy cítí, že jsou potřební, začínají žít záležitostmi celého společenství. A to už je velká životní i křesťanská hodnota.

Dej nám, Pane, v nadcházejícím roce prožívat plně své jirkovské křesťanské společenství.

Vzhlížíte k Novému roku? Pařeztour upozorňuje:

Jako poutník bez cíle je člověk bez víry. (Augustin)

Vydařený rok 2009 přeje
P.Mgr. Miroslav Dvouletý

Děkuji všem, kteří se za-
sloužili o důstojný průběh
vánočních svátků (schola,
ministranti, ženský komor-
ní sbor Jirkov, úklidová
četa a další.) Pán Bůh vám
odplať! Děkuji i za dárky a
vánoční přání!

Cena 5 Kč. Vydává Děkanství Jirkov (www.jirkov.farnost.cz) e-mail: farajirkov@tiscali.cz